DIREKTIV

RÅDETS DIREKTIV 2014/48/EU

av den 24 mars 2014

om ändring av direktiv 2003/48/EG om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 115,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ([1]),

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([2]), och

av följande skäl:

(1) Rådets direktiv 2003/48/EG ([3]) har tillämpats i medlemsstaterna sedan den 1 juli 2005 och har under de tre första tillämpningsåren visat sig vara effektivt inom ramen för sitt tillämpningsområde. Det framgår dock av den första kommissionsrapporten av den 15 september 2008 om direktivets tillämpning att det inte fullt ut lever upp till de slutsatser som enhälligt antogs av rådet vid dess möte den 26–27 november 2000. Särskilt omfattas inte vissa finansiella instrument som är likvärdiga med räntebärande värdepapper och vissa indirekta möjligheter till innehav av räntebärande värdepapper.

(2) För att syftet med direktiv 2003/48/EG bättre ska kunna uppnås måste först kvaliteten på den information som används för att fastställa de faktiska betalningsmottagarnas identitet och hemvist förbättras. I detta avseende bör betalningsombudet använda sig av både födelsedatum och födelseort samt eventuella skattenummer eller motsvarande som medlemsstaterna kan ha tilldelat. Direktiv 2003/48/EG innebär ingen skyldighet för medlemsstaterna att införa skattenummer. I detta avseende bör information om gemensamma konton och andra fall med flera faktiska betalningsmottagare bör också förbättras.

(3) Direktiv 2003/48/EG gäller endast räntebetalningar till förmån för fysiska personer med hemvist i unionen. Dessa fysiska personer kan därför kringgå direktiv 2003/48/EG genom att använda subjekt eller juridiska konstruktioner som träder emellan, särskilt sådana som är etablerade i jurisdiktioner där man inte har sörjt för beskattning av inkomster som betalas till sådana subjekt eller juridiska konstruktioner. Även med beaktande av de åtgärder för bekämpning av penningtvätt som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG ([4]) är det därför lämpligt att kräva att betalningsombud tillämpar ”genomlysningsmetoden” på betalningar som görs till vissa subjekt och juridiska konstruktioner som är etablerade eller har sin faktiska företagsledning i vissa länder eller territorier där direktiv 2003/48/EG eller åtgärder med samma eller motsvarande verkan inte tillämpas. De betalningsombuden bör använda information som de redan har om de faktiska betalningsmottagarna hos sådana subjektet eller juridiska konstruktioner för att se till att bestämmelserna i direktiv 2003/48/EG tillämpas när en betalningsmottagare som identifieras på detta sätt är en fysisk person med hemvist i en annan medlemsstat än den där betalningsombudet är etablerat. För att minska betalningsombudens administrativa börda bör en vägledande förteckning över subjekt och juridiska konstruktioner i de tredjeländer och jurisdiktioner som berörs av denna åtgärd upprättas.

([1]) EUT C 184 E, 8.7.2010, s. 488.
([2]) EUT C 277, 17.11.2009, s. 109.
([3]) Rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar (EUT L 157, 26.6.2003, s. 38).
([4]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism (EUT L 309, 25.11.2005, s. 15).

(4) Man bör också undvika att direktiv 2003/48/EG kringgås genom konstlad kanalisering av en räntebetalning via en ekonomisk aktör som är etablerad utanför unionen. Det är därför nödvändigt att det specificeras vilket ansvar ekonomiska aktörer har när de är medvetna om att en räntebetalning till en aktör som är etablerad utanför det territoriella tillämpningsområdet för direktiv 2003/48/EG görs till förmån för en fysisk person som de vet har hemvist i en annan medlemsstat och som kan anses vara deras kund. Vid sådana omständigheter bör dessa ekonomiska aktörer anses agera i egenskap av betalningsombud. Detta skulle också särskilt bidra till att förebygga ett potentiellt missbruk av finansinstitutens internationella nätverk, nämligen filialer, dotterbolag, närstående bolag eller holdingbolag, i syfte att kringgå direktiv 2003/48/EG.

(5) Erfarenheten har visat att det behövs större klarhet beträffande skyldigheten att agera i egenskap av betalningsombud vid mottagande av en räntebetalning. Särskilt gäller att mellanliggande strukturer som omfattas av denna skyldighet bör identifieras på ett tydligt sätt. Subjekt och juridiska konstruktioner som inte är föremål för faktisk beskattning bör tillämpa bestämmelserna i direktiv 2003/48/EG när de tar emot räntebetalningar från en ekonomisk aktör i tidigare led. En vägledande förteckning över sådana subjekt och juridiska konstruktioner i varje medlemsstat kommer att underlätta genomförandet av de nya bestämmelserna.

(6) Det framgår av den första rapporten om tillämpningen av direktiv 2003/48/EG att det kan kringgås genom användning av finansiella instrument som med tanke på risknivån, flexibiliteten och den avtalade avkastningen är likvärdiga med fordringar. Det är därför nödvändigt att sörja för att det täcker inte enbart räntor utan även andra väsentligen likvärdiga inkomster.

(7) Dessutom bör livförsäkringsavtal som garanterar en inkomstavkastning eller vars resultat till mer än 40 % begränsas till inkomster från fordringar eller likvärdiga inkomster som omfattas av direktiv 2003/48/EG också omfattas av det direktivet.

(8) När det gäller investeringsfonder som är etablerade i unionen täcker direktiv 2003/48/EG för närvarande endast inkomster som erhållits genom företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) som är auktoriserade i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG ([1]) som bland annat ändrade och ersatte rådets direktiv 85/611/EEG ([2]). Likvärdiga inkomster från icke-fondföretag faller inom tillämpningsområdet för direktiv 2003/48/EG endast när icke-fondföretagen är enheter utan status som juridisk person och därför agerar som betalningsombud vid mottagande av räntebetalningar. För att säkerställa att samma regler tillämpas på alla investeringsfonder eller system, oavsett deras rättsliga form, bör hänvisningen i direktiv 2003/48/EG till direktiv 85/611/EEG ersättas med en hänvisning till deras registrering i enlighet med lagstiftningen i en medlemsstat eller deras fondbestämmelser eller bolagsordning som styrs av lagstiftningen i en av medlemsstaterna. Dessutom bör likabehandling garanteras med beaktande av EES-fördraget.

(9) När det gäller investeringsfonder som inte är etablerade i någon medlemsstat i Europeiska unionen eller något EES-land är det nödvändigt att klargöra att direktivet omfattar räntor och likvärdiga inkomster från alla dessa fonder, oavsett deras rättsliga form och hur de marknadsförs för investerarna.

(10) Definitionen av räntebetalning bör klargöras för att säkerställa att inte endast direkta investeringar i fordringar, utan även indirekta investeringar, beaktas vid beräkningen av hur stor procentandel av tillgångarna som investeras i sådana instrument. Dessutom bör det, för att underlätta betalningsombudens tillämpning av direktiv 2003/48/EG på inkomster från företag för kollektiva investeringar som är etablerade i andra länder, klargöras att beräkningen av tillgångarnas sammansättning vid behandlingen av vissa inkomster från sådana företag regleras av bestämmelserna i den medlemsstat i Europeiska unionen eller det EES-land där de är etablerade.

(11) Såväl det intygsförfarande enligt vilket faktiska betalningsmottagare med skatterättsligt hemvist i en medlemsstat kan undvika källskatt på räntebetalningar som mottagits i en medlemsstat som förtecknas i artikel 10.1 i direktiv 2003/48/EG som det alternativa förfarandet med frivilligt utlämnande av uppgifter till den stat där den faktiska betalningsmottagaren har hemvist har sina fördelar. Dock är förfarandet med frivilligt utlämnande av uppgifter mindre betungande för den faktiska betalningsmottagaren och det är därför lämpligt att låta de faktiska betalningsmottagarna själva välja förfarande.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

([2]) Rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (EGT L 375, 31.12.1985, s. 3).

(12) Medlemsstaterna bör tillhandahålla relevant statistik om tillämpningen av direktiv 2003/48/EG för att förbättra kvaliteten på den information som kommissionen har tillgång till för utarbetandet av den rapport som vart tredje år läggs fram för rådet om det direktivets tillämpning.

(13) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning ([1]) uppmanas medlemsstaterna att för egen del och i Europeiska unionens intresse upprätta egna tabeller som så vitt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.

(14) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av direktiv 2003/48/EG, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ([2]).

(15) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att säkerställa faktisk beskattning av inkomster från sparande i form av gränsöverskridande räntebetalningar i samtliga medlemsstater vilka vanligen i samtliga medlemsstater anses vara beskattningsbar inkomst för enskilda personer med hemvist i landet, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(16) Direktiv 2003/48/EG bör ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 2003/48/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 ska punkt 2 ersättas med följande:

"2. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att betalningsombud och andra ekonomiska aktörer som är etablerade eller, i förekommande fall, som har sin faktiska företagsledning inom deras territorier utför de uppgifter som krävs för att genomföra detta direktiv, oavsett var gäldenären för den räntebärande fordran är etablerad."

2. Följande artikel ska införas:

"Artikel 1a

Definitioner av vissa termer

Här följer definitioner av termer som används i detta direktiv:

a) *ekonomisk aktör*: ett kredit- eller finansinstitut, eller andra juridiska personer eller fysiska personer som regelbundet eller vid något enstaka tillfälle gör eller ombesörjer en räntebetalning i den mening som avses i detta direktiv och som samtidigt utövar en yrkesmässig verksamhet.

b) *platsen för den faktiska företagsledningen* när det gäller ett subjekt, med eller utan status som juridisk person: den adress där sådana viktigare företagsledningsbeslut fattas som krävs för att bedriva subjektets verksamhet som helhet. Om sådana beslut fattas i mer än ett land eller jurisdiktion, ska platsen för den faktiska företagsledningen anses vara belägen på den adress där de flesta av de viktigare företagsledningsbeslut med anknytning till de tillgångar som ger upphov till räntebetalningar enligt detta direktiv fattas.

([1]) EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.
([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

c) *platsen för den faktiska företagsledningen* när det gäller en trust eller någon annan juridisk konstruktion:

i) den fasta adressen för den fysiska person som har det huvudsakliga ansvaret för de viktigare företagsledningsbesluten med anknytning till den juridiska konstruktionens tillgångar, eller när det gäller en trust, förvaltarens fasta adress. Om mer än en fysisk person har ett sådant huvudsakligt ansvar ska platsen för den faktiska företagsledningen anses vara belägen på den fasta adressen för den fysiska person som har det huvudsakliga ansvaret för de flesta viktigare företagsledningsbeslut som rör de tillgångar som ger upphov till räntebetalningar i den mening som avses i detta direktiv.

ii) den adress där den juridiska person som har det huvudsakliga ansvaret för att förvalta den juridiska konstruktionens tillgångar, eller när det gäller en trust, förvaltaren, fattar de flesta av de viktigare företagsledningsbeslut som rör dessa tillgångar. Om de viktigare företagsledningsbesluten fattas i mer än ett land eller mer än en jurisdiktion, ska platsen för den faktiska företagsledningen anses vara belägen på den adress där de flesta av de viktigaste företagsledningsbeslut som rör de tillgångar som ger upphov till räntebetalningar enligt detta direktiv fattas.

d) *föremål för faktisk beskattning*: ett subjekt eller en juridisk konstruktion som är skattskyldig för alla sina inkomster eller de delar av sina inkomster som är hänförliga till delägare som inte har hemvist där, inklusive för räntebetalning."

3. Artikel 2 ska ersättas med följande:

"Artikel 2

Definition av faktisk betalningsmottagare

1. I detta direktiv, och utan att det påverkar tillämpningen av leden 2–4, avses med *faktisk betalningsmottagare* varje fysisk person som tar emot en räntebetalning eller varje fysisk person för vilken en räntebetalning ombesörjs, såvida inte denna person företer bevis för att betalningen inte har tagits emot eller ombesörjts för hans egen räkning, det vill säga att

a) han agerar som betalningsombud enligt artikel 4.1,

b) han handlar på uppdrag av ett subjekt, med eller utan status som juridisk person, och för den ekonomiska aktör som gör eller ombesörjer räntebetalningen uppger namn, rättslig form, adress för subjektets etablering och, om subjektets faktiska företagsledning befinner sig i ett annat land eller annan jurisdiktion, adressen till den faktiska företagsledningen,

c) han handlar på uppdrag av en juridisk konstruktion, och för den ekonomiska aktör som gör eller ombesörjer räntebetalningen uppger eventuellt namn, rättslig form, adress för den juridiska konstruktionens faktiska företagsledning och namnet på den juridiska eller fysiska person som avses i artikel 1a c, eller

d) han handlar på uppdrag av en annan fysisk person som är den faktiska betalningsmottagaren och i enlighet med artikel 3.2 för betalningsombudet uppger denna faktiska betalningsmottagares identitet.

2. Om ett betalningsombud har information som tyder på att en fysisk person som mottar en räntebetalning eller för vilken en räntebetalning ombesörjs kanske inte är den faktiska betalningsmottagaren och om punkt 1 a, 1 b eller 1 c inte är tillämplig på den fysiska personen, ska ombudet vidta rimliga åtgärder för att fastställa den faktiska betalningsmottagarens identitet i enlighet med artikel 3.2. Om betalningsombudet inte kan fastställa den faktiska betalningsmottagarens identitet, ska ombudet betrakta den fysiska personen som den faktiska betalningsmottagaren.

3. När en ekonomisk aktör som också faller inom ramen för artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG (*) gör eller ombesörjer en räntebetalning till ett subjekt eller en juridisk konstruktion som inte är föremål för faktisk beskattning och som är etablerad eller har sin faktiska företagsledning i ett land eller en jurisdiktion utanför det territorium som avses i artikel 7 i detta direktiv och utanför det territoriella tillämpningsområdet för avtal och arrangemang som innehåller samma bestämmelser eller liknande bestämmelser som detta direktiv, ska andra till femte styckena i denna punkt tillämpas.

Betalningen ska anses ha gjorts eller ombesörjts direkt till förmån för en fysisk person som har hemvist i en annan medlemsstat än den ekonomiska aktören och som definieras i artikel 3.6 i direktiv 2005/60/EG som subjektets eller den juridiska konstruktionens faktiska betalningsmottagare. Denna persons identitet ska fastställas i enlighet med bestämmelserna om krav på kundkontroll i artikel 7 och artikel 8.1 b i det direktivet. Personen ska även anses vara en faktisk betalningsmottagare enligt det här direktivet.

Vid tillämpningen av första stycket ska kategorierna av subjekt och juridiska konstruktioner i den vägledande förteckningen i bilaga I inte anses vara föremål för faktisk beskattning.

Den ekonomiska aktör som avses i första stycket ska fastställa subjektets eller den juridiska konstruktionens rättsliga form och platsen för etablering eller, i förekommande fall, platsen för den faktiska företagsledningen genom att använda den information som lämnats av en fysisk person som handlar på uppdrag av subjektet eller den juridiska konstruktionen, särskilt i enlighet med punkt 1 b och c, såvida inte den ekonomiska aktören har mer tillförlitlig information som visar att den erhållna informationen är felaktig eller ofullständig med tanke på tillämpningen av denna punkt.

Om ett subjekt eller en juridisk konstruktion inte omfattas av kategorierna i bilaga I, eller om de omfattas av dessa kategorier men påstår sig vara föremål för faktisk bestkattning, ska den ekonomiska aktör som avses i första stycket fastställa huruvida det eller den är föremål för faktisk beskattning på grundval av allmänt erkända fakta eller på grundval av officiella dokument som subjektet eller den juridiska konstruktionen lägger fram eller som är tillgängliga genom de åtgärder rörande kundkontroll som vidtas i enlighet med direktiv 2005/60/EG.

4. När ett subjekt eller en juridisk konstruktion anses vara ett betalningsombud vid mottagandet av en räntebetalning eller vid ombesörjande av sådan betalning i enlighet med artikel 4.2, ska räntebetalningen anses tillfalla följande fysiska personer, som ska anses vara faktiska betalningsmottagare enligt detta direktiv:

a) Varje fysisk person som har rätt att erhålla inkomsten från de tillgångar som ger upphov till sådan betalning eller som har rätt att erhålla andra tillgångar som utgör en sådan betalning, när subjektet eller den juridiska konstruktionen tar emot betalningen eller när betalningen ombesörjs för dennas räkning, i proportion till den del av inkomsten som personen är berättigad till.

b) För varje del av inkomsten från de tillgångar som ger upphov till sådan betalning eller från andra tillgångar som utgör en sådan betalning, till vilken inga av de fysiska personer som avses i led a är berättigade när subjektet eller den juridiska konstruktionen tar emot betalningen eller när betalningen ombesörjs för dennas räkning, varje fysisk person som direkt eller indirekt har bidragit till det berörda subjektets eller den berörda juridiska konstruktionens tillgångar, oavsett om en sådan fysiska person har rätt till subjektets eller den juridiska konstruktionens tillgångar eller inkomster.

c) Om inga av de fysiska personer som avses i leden a eller b kollektivt eller individuellt har rätt till alla inkomster som härrör från tillgångar som ger upphov till en sådan betalning eller till alla andra tillgångar som utgör en sådan betalning när räntebetalningen tas emot eller ombesörjs – varje fysisk person, den del av inkomsten som han är berättigad till, som vid en senare tidpunkt får rätt till alla eller en del av de tillgångar som ger upphov till räntebetalningen eller till andra tillgångar som utgör en sådan räntebetalning. Det totalbelopp som ska anses tillfalla en sådan person får inte överstiga den räntebetalning som subjektet eller den juridiska konstruktionen har tagit emot eller som har ombesörjts för deras räkning, efter avdrag för en eventuell del som har hänförts i enlighet med denna punkt till en fysisk person som avses i leden a eller b.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism (EUT L 309, 25.11.2005, s. 15)."

4. Artiklarna 3 och 4 ska ersättas med följande:

"Artikel 3

Den faktiska betalningsmottagarens identitet och hemvist

1. Varje medlemsstat ska inom sitt territorium anta och säkerställa tillämpningen av de förfaranden som behövs för att betalningsombudet, när det gäller tillämpningen av artiklarna 8–12, ska kunna fastställa de faktiska betalningsmottagarnas identitet och hemvist.

Dessa förfaranden ska uppfylla de miniminormer som anges i punkterna 2 och 3.

2. Betalningsombudet ska fastställa den faktiska betalningsmottagarens identitet enligt miniminormer som varierar beroende på när förbindelserna upprättats mellan betalningsombudet och den faktiska betalningsmottagaren, enligt följande:

a) När det gäller avtalsförbindelser som upprättats före den 1 januari 2004 ska betalningsombudet fastställa den faktiska betalningsmottagarens identitet, bestående av namn och adress, med hjälp av tillgängliga uppgifter, särskilt i enlighet med de föreskrifter som gäller i ombudets etableringsstat och i enlighet med direktiv 2005/60/EG.

b) När det gäller avtalsförbindelser som upprättats eller, i avsaknad av avtalsförbindelser, en transaktion som utförts den 1 januari 2004 eller senare ska betalningsombudet fastställa den faktiska betalningsmottagarens identitet, bestående av namn, adress, födelsedatum och födelseort samt, i enlighet med den förteckning som avses i punkt 4, skattenummer eller motsvarande som har tilldelats av den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist. När det gäller avtalsförbindelser som upprättats eller, i avsaknad av avtalsförbindelser, en transaktion som utförts före den 1 juli 2015 ska information om födelsedatum och födelseort endast krävas när inget sådant skattenummer eller motsvarande finns att tillgå.

De uppgifter som anges i led b i första stycket ska fastställas på grundval av pass, officiellt identitetskort eller annan officiell identitetshandling, i förekommande fall såsom specificeras i förteckningen i punkt 4, och som den faktiska betalningsmottagaren uppvisar. Alla sådana uppgifter som inte anges i dessa handlingar ska fastställas på grundval av något annat skriftligt identitetsbevis som den faktiska betalningsmottagaren uppvisar.

3. När den faktiska betalningsmottagaren frivilligt uppvisar ett intyg om skatterättsligt hemvist som inom de tre åren före betalningsdatumet, eller ett senare datum när betalningen anses tillfalla en faktisk betalningsmottagare, utfärdats av den behöriga myndigheten i ett land ska hans hemvist anses vara i det landet. I annat fall ska hans hemvist anses vara i det land där han har sin fasta adress. Betalningsombudet ska fastställa den faktiska betalningsmottagarens fasta adress enligt följande miniminormer:

a) När det gäller avtalsförbindelser som upprättats före den 1 januari 2004 ska betalningsombudet fastställa den faktiska betalningsmottagarens aktuella fasta adress med hjälp av bästa tillgängliga uppgifter, särskilt i enlighet med de föreskrifter som gäller i ombudets etableringsstat och i enlighet med direktiv 2005/60/EG.

b) När det gäller avtalsförbindelser som upprättats eller, i avsaknad av avtalsförbindelser, en transaktion som utförts den 1 januari 2004 eller senare ska betalningsombudet fastställa den faktiska betalningsmottagarens aktuella permanenta adress på grundval av den adress som framkommit vid det identifieringsförfarande som fastställs i punkt 2 första stycket b och som ska uppdateras på grundval av den mest aktuella dokumentation som betalningsombudet har tillgång till.

För den situtation som avses i led b i första stycket, där faktiska betalningsmottagare som uppvisar ett pass, ett officiellt identitetskort eller annan officiell identitetshandling som utfärdats av en medlemsstat och förklarar sig ha hemvist i ett tredjeland, ska hemvist fastställas på grundval av ett intyg om skatterättsligt hemvist som inom de tre åren före utbetalningsdatumet, eller ett senare datum när betalningen anses tillfalla en faktisk betalningsmottagare, har utfärdats av den behöriga myndigheten i det tredjeland där den faktiska betalningsmottagaren påstår sig ha hemvist. Om detta intyg inte uppvisas ska hemvistet anses vara den medlemsstat som har utfärdat passet, det officiella identitetskortet eller annan officiell identitetshandling. När det gäller faktiska betalningsmottagare för vilka betalningsombudet har tillgång till officiella handlingar som bevis på att deras skatterättsliga hemvist finns i ett land som inte är det land där de har sin fasta adress på grundval av diplomatstatus eller andra internationellt avtalade regler, ska hemvist fastställas på grundval av sådana officiella handlingar som betalningsombudet har tillgång till.

4. Senast den 31 december 2014 ska varje medlemsstat som tilldelat skattenummer eller motsvarande underrätta kommissionen om struktur och format för dessa nummer samt den officiella dokumentation som innehåller uppgifter om tilldelade nummer. Varje medlemsstat ska även underrätta kommissionen om eventuella ändringar i detta avseende. Kommissionen ska i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra en sammanställd förteckning över de erhållna uppgifterna.

Artikel 4

Betalningsombud

1. En ekonomisk aktör som är etablerad i en medlemsstat som gör en räntebetalning eller ombesörjer att ränta betalas direkt till förmån för den faktiska betalningsmottagaren ska vid tillämpningen av detta direktiv anses vara ett betalningsombud.

Vid tillämpningen av denna punkt är det irrelevant om den berörda ekonomiska aktören är gäldenär eller emittent av den fordran eller det värdepapper som genererar inkomsterna eller den ekonomiska aktör som av gäldenären, emittenten eller den faktiska betalningsmottagaren har fått i uppdrag att betala inkomsterna eller ombesörja att de betalas.

En ekonomisk aktör som är etablerad i en medlemsstat ska vid tillämpningen av detta direktiv också anses vara ett betalningsombud när följande villkor uppfylls:

a) Den ekonomiska aktören gör en räntebetalning eller ombesörjer att en sådan betalning görs till en annan ekonomisk aktör, inbegripet en fast etablering eller ett dotterbolag till den första ekonomiska aktören, som är etablerad utanför det territorium som avses i artikel 7 och utanför det territoriella tillämpningsområdet för de avtal och arrangemang som innehåller samma eller motsvarande bestämmelser som de som anges i detta direktiv.

b) Den första ekonomiska aktören har på grund av tillgänglig information anledning att förmoda att den andra ekonomiska aktören kommer att betala inkomsten till eller ombesörja denna betalning till omedelbar förmån för en faktisk betalningsmottagare som är en fysisk person som den första ekonomiska aktören vet har hemvist i en annan medlemsstat, med beaktande av artikel 3.

När villkoren enligt leden a och b i första stycket uppfylls ska den betalning som görs eller ombesörjs av den första ekonomiska aktören anses vara gjord till eller direkt ombesörjd till förmån för den faktiska betalningsmottagare som avses i led b i det stycket.

2. Ett subjekt eller en juridisk konstruktion som har sin faktiska företagsledning i en medlemsstat och som inte är föremål för faktisk beskattning enligt de allmänna bestämmelser för direkt beskattning som är tillämpliga antingen i den medlemsstaten eller i den medlemsstat där subjektet eller den juridiska konstruktionen har etablerats eller i varje land eller jurisdiktion där dess skatterättsliga hemvist i övrigt ligger, ska anses vara ett betalningsombud när en sådan räntebetalning erhålls eller ombesörjs.

Vid tillämpningen av denna punkt ska kategorierna av subjekt och juridiska konstruktioner i den vägledande förteckningen i bilaga II inte anses vara föremål för faktisk beskattning.

Om ett subjekt eller en juridisk konstruktion inte omfattas av någon av kategorierna i den vägledande förteckningen i bilaga II, eller när de omfattas av den bilagan men påstår sig vara föremål för faktisk bestkattning, ska den ekonomiska aktören fastställa huruvida det eller den är föremål för faktisk beskattning på grundval av allmänt erkända fakta eller på grundval av officiella dokument som subjektet eller den juridiska konstruktionen lägger fram eller som är tillgängliga genom de åtgärder rörande kundkontroll som vidtas i enlighet med direktiv 2005/60/EG.

Varje ekonomisk aktör som är etablerad i en medlemsstat och som gör en räntebetalning eller sörjer för att ränta betalas till ett subjekt eller en juridisk konstruktion som avses i denna punkt och som har sin faktiska företagsledning i en annan medlemsstat än den stat där den ekonomiska aktören är etablerad ska underrätta den behöriga myndigheten i den medlemsstat där aktören är etablerad om följande uppgifter genom att använda den information som anges i artikel 2.3 fjärde stycket eller annan tillgänglig information:

i) Eventuellt namn på subjektet eller den juridiska konstruktionen.

ii) Dess rättsliga form.

iii) Platsen för dess faktiska företagsledning.

iv) Det totala beloppet på räntebetalningen, specificerad enligt artikel 8, som gjorts till eller ombesörjts till förmån för subjektet eller den juridiska konstruktionen.

v) Datum för senaste räntebetalning.

De fysiska personer som ska betraktas som faktiska betalningsmottagare av räntebetalningar som gjorts till eller ombesörjts till förmån för de subjekt eller juridiska konstruktioner som avses i första stycket i denna punkt ska fastställas i enlighet med bestämmelserna i artikel 2.4. Om led c i artikel 2.4 är tillämpligt ska subjektet eller den juridiska konstruktionen, så snart en fysisk person vid en senare tidpunkt får rätt till de tillgångar som ger upphov till sådan räntebetalning eller till tillgångar som utgör räntebetalningen, förse den behöriga myndigheten i den medlemsstat där platsen för dess faktiska företagsledning är belägen med de uppgifter som anges i artikel 8.1 andra stycket. Subjektet eller den juridiska konstruktionen ska även underrätta den behöriga myndigheten om varje flyttning av platsen för dess faktiska företagsledning.

De skyldigheter som avses i femte stycket ska kvarstå under tio år från och med den dag då den sista räntebetalningen erhölls eller ombesörjdes av subjektet eller den juridiska konstruktionen, eller den sista dag då en fysisk person fick rätt till de tillgångar som ger upphov till sådan räntebetalning eller till andra tillgångar som utgör räntebetalningen, varvid den av dessa tidpunkter som infaller senast ska gälla.

Om ett subjekt eller en juridisk konstruktion i ett fall när artikel 2.4 c är tillämplig har flyttat den faktiska företagsledningen till en annan medlemsstat, ska den behöriga myndigheten i den första medlemsstaten rapportera följande uppgifter till den behöriga myndigheten i den nya medlemsstaten:

i) Det räntebelopp som tagits emot subjektet eller den juridiska konstruktionen eller ombesörjts för dess räkning och som fortfarande inte omfattas av tidigare rättigheter till de relevanta tillgångarna.

ii) Datum för den senaste räntebetalning som mottagits av subjektet eller den juridiska konstruktionen eller ombesörjts för dess räkning, eller den sista dag då en fysisk person fått rätt till alla eller en del av de tillgångar som ger upphov till sådan räntebetalning eller till andra tillgångar som utgör räntebetalningen, varvid den av dessa tidpunkter som infaller senast ska gälla.

Denna punkt ska inte gälla om subjektet eller den juridiska konstruktionen framlägger bevis för att de omfattas av någon av följande kategorier:

a) Företag för kollektiva investeringar eller andra fonder eller system för kollektiva investeringar enligt definitionen i artikel 6.1 första stycket d i och iii eller 6.1 första stycket e i och iii.

b) Institut som tillhandahåller pensions- eller försäkringstjänster eller företag som som bemyndigats av ett sådant institut att förvalta dess tillgångar.

c) Subjektet eller den juridiska konstruktionen har, enligt de förfaranden som är tillämpliga i medlemsstaten för dess skatterättsliga hemvist eller på platsen för dess faktiska företagsledning, erkänts omfattas av undantag från faktisk beskattning enligt de allmänna bestämmelserna om direkt beskattning, eftersom subjektet eller den juridiska konstruktionen har inrättats enbart för välgörande ändamål för det allmännas bästa.

d) Det rör sig om flera faktiska betalningsmottagare där den ekonomiska aktör som gör eller ombesörjer betalningen har fastställt identitet och hemvist för alla faktiska betalningsmottagare i enlighet med artikel 3, varför den ekonomiska aktören är betalningsombud i enlighet med punkt 1 i denna artikel.

3. Ett subjekt som avses i punkt 2 och som liknar ett företag för kollektiva investeringar eller andra fonder eller system för kollektiva investeringar enligt punkt 2 åttonde stycket a ska vid tillämpning av detta direktiv ha möjlighet att behandlas som ett sådant företag, en sådan investeringsfond eller ett sådant investeringssystem.

När ett subjekt utövar den möjlighet som avses i första stycket i denna punkt, ska den medlemsstat där det har sin faktiska företagsledning utfärda ett intyg om detta. Subjektet ska förete intyget för den ekonomiska aktör som gör eller ombesörjer räntebetalningen. Den ekonomiska operatören ska i detta fall vara undantagen från de skyldigheter som anges i punkt 2 fjärde stycket.

Medlemsstaterna ska fastställa detaljerade bestämmelser för den möjlighet som avses i första stycket i denna punkt för subjekt som har sin faktiska företagsledning på deras territorium i syfte att säkerställa en effektiv tillämpning av direktivet."

5. Artikel 6 ska ersättas med följande:

"Artikel 6

Definition av begreppet räntebetalning

1. I detta direktiv avses med *räntebetalning* följande:

a) Räntor som betalats eller som krediterats ett konto och som härrör från fordringar av alla slag, med eller utan säkerhet genom inteckning och med eller utan rätt att få del av gäldenärens vinst, särskilt inkomster från statspapper och obligationer eller debentures, inklusive agiobelopp och vinster som är förenade med sådana värdepapper, obligationer eller debentures. Straffavgifter på grund av sen betalning ska inte anses vara räntebetalningar.

b) Alla inkomster som betalats eller realiserats, eller som krediterats ett konto och som är knutna till alla slag av värdepapper, utom där inkomsten direkt anses vara en räntebetalning enligt a, c, d eller e, och där

   i) de villkor för kapitalavkastningen som ställs på emitteringsdagen omfattar ett åtagande gentemot investeraren att han vid löptidens slut erhåller minst 95 % av det investerade kapitalet, eller

   ii) de villkor som ställs på emitteringsdagen föreskriver en länk på åtminstone 95 % från inkomst från värdepapper till ränta eller inkomster av det slag som avses i leden a, c, d eller e.

c) Upplupen eller kapitaliserad ränta från försäljning, återbetalning eller inlösen av fordringar som avses i led a och alla inkomster som uppkommer eller kapitaliseras vid försäljning, återbetalning eller inlösen av de värdepapper som avses i led b.

d) Inkomster som härrör från betalningar som avses i leden a, b eller c i denna punkt, antingen direkt eller indirekt, inbegripet via ett subjekt eller en juridisk konstruktion som avses i artikel 4.2, om de kommer från något av följande:

   i) Företag för kollektiva investeringar eller andra fonder eller system för kollektiva investeringar som antingen är registrerade som sådana enligt lagstiftningen i någon medlemsstat eller i länderna i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som inte tillhör unionen, eller som har fondbestämmelser eller bolagsordning som regleras av lagstiftningen om kollektiva investeringsfonder eller investeringssystem i en av dessa stater eller länder; detta ska gälla oavsett ett sådant företags rättsliga form, fonder eller system och oavsett inskränkningar till en begränsad grupp av investerare i köpet, försäljningen eller inlösen av deras aktier eller andelar.

   ii) Subjekt som har utövat möjligheten i artikel 4.3.

   iii) Alla fonder eller system för kollektiva investeringar etablerade utanför det territorium som avses i artikel 7 och utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Detta ska gälla oavsett en sådan fonds eller ett sådant systems rättsliga form och oavsett inskränkningar till en begränsad grupp av investerare i köpet, försäljningen eller inlösen av deras aktier eller andelar.

e) Inkomster som realiseras vid försäljning, återbetalning eller inlösen av aktier eller andelar i följande företag, subjekt, investeringsfonder eller investeringssystem, om de direkt eller indirekt genom andra sådana företag, fonder eller system eller via subjekt eller juridiska konstruktioner enligt artikel 4.2 investerar mer än 40 % av sina tillgångar i fordringar enligt led a i denna punkt eller i värdepapper enligt led b i denna punkt:

   i) Företag för kollektiva investeringar eller andra fonder eller system för kollektiva investeringar som antingen är registrerade som sådana enligt lagstiftningen i någon medlemsstat eller i länderna i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som inte tillhör unionen, eller som har fondbestämmelser eller bolagsordning som regleras av lagstiftningen om kollektiva investeringsfonder eller investeringssystem i en av dessa stater eller länder. Detta ska gälla oavsett ett sådant företags rättsliga form, fonder eller system och oavsett inskränkningar till en begränsad grupp av investerare i köpet, försäljningen eller inlösen av deras aktier eller andelar.

   ii) Subjekt som har utövat möjligheten i artikel 4.3.

   iii) Alla fonder eller system för kollektiva investeringar etablerade utanför det territorium som avses i artikel 7 och utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Detta ska gälla oavsett en sådan fonds eller ett sådant systems rättsliga form och oavsett inskränkningar till en begränsad grupp av investerare i köpet, försäljningen eller inlösen av deras aktier eller andelar.

   Enligt detta led ska tillgångar som företag eller subjekt eller investeringsfonder eller investeringssystem är skyldiga att ställa som säkerhet enligt sina överenskommelser, avtal eller annan rättslig dokumentation för att kunna uppnå sina investeringssyften och i vilka investeraren inte är part och saknar lagliga rättigheter, inte betraktas som fordringar enligt led a eller som värdepapper enligt led b.

f) Förmåner från livförsäkringsavtal, om

   i) avtalet garanterar en inkomstavkastning eller

   ii) det faktiska avtalsresultatet till mer än 40 % är kopplat till ränta eller inkomst som avses i leden a, b, c, d och e.

Enligt detta led ska alla belopp utöver en återbetalning eller delåterbetalning som har betalats ut av livförsäkringsgivaren före förfallodagen för livförsäkringsavtalet och alla belopp som har betalats ut av livförsäkringsgivaren och som överstiger summan av alla betalningar som har gjorts till livförsäkringsgivaren enligt samma livförsäkringsavtal, anses vara förmåner från ett livförsäkringsavtal. Vid överlåtelse, helt eller delvis, av en livförsäkring till tredje part ska det värde av det överlåtna avtalet som överskrider summan av alla betalningar som har gjorts till livförsäkringsgivaren anses vara förmåner från ett livförsäkringsavtal. En förmån från ett livförsäkringsavtal som enbart är en pension eller en fast livränta som betalats under minst fem år ska enbart betraktas som sådan om det rör sig om en återbetalning eller en överlåtelse till tredje part som gjordes före utgången av femårsperioden. Ett belopp som enbart har betalats ut i samband med dödsfall, invaliditet eller sjukdom ska inte anses vara en förmån från livförsäkringsavtal.

Medlemsstaterna ska dock ha möjlighet att i definitionen av räntebetalning, för företag för kollektiva investeringar eller andra fonder eller system för kollektiva investeringar som antingen är registrerade enligt deras bestämmelser, eller som har fondbestämmelser eller bolagsordning som regleras av deras lagstiftning, inbegripa sådana inkomster som anges i led e i första stycket endast i den mån dessa inkomster svarar mot inkomster som direkt eller indirekt härrör från räntebetalningar i den mening som avses i leden a, b eller c i det stycket.

När det gäller led f ii i första stycket ska medlemsstaterna ha rätt att i definitionen av räntebetalning inbegripa förmåner, oavsett resultatens sammansättning, om de betalas av eller erhålls från en livförsäkringsgivare som är etablerad i den staten.

Om en medlemsstat utövar en eller båda av de rättigheter som avses i andra och tredje stycket, ska den underrätta kommissionen om detta. Kommissionen ska i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra att rätten har utövats och utövandet av rätten ska från och med dagen för det offentliggörandet vara bindande för de övriga medlemsstaterna.

2. När det gäller punkt 1 första stycket b ska hela betalningsbeloppet anses vara en räntebetalning om betalningsombudet inte har några uppgifter om det betalade, realiserade eller krediterade inkomstbeloppet.

När det gäller punkt 1 första stycket c ska hela betalningsbeloppet anses vara en räntebetalning om betalningsombudet inte har några uppgifter om det ränte- eller inkomstbelopp som upplupit eller kapitaliserats vid försäljningen, inlösen eller återbetalningen.

När det gäller punkt 1 första stycket d och e ska hela inkomstbeloppet anses vara en räntebetalning om betalningsombudet inte har några uppgifter om hur stor andel av inkomsterna som härrör från räntebetalningar enligt leden a, b eller c i det stycket.

När det gäller punkt 1 första stycket f ska hela betalningsbeloppet anses vara en räntebetalning om betalningsombudet inte har några uppgifter om beloppet för förmånerna från ett livförsäkringsavtal.

3. När det gäller punkt 1 första stycket e ska den procentuella andelen anses överstiga 40 % om betalningsombudet inte har några uppgifter om den procentuella andel av tillgångarna som investerats i fordringar eller relevanta värdepapper, eller i aktier eller andelar enligt definitionen i den punkten. Om betalningsombudet inte kan avgöra hur stor inkomst den faktiska betalningsmottagaren har haft, ska inkomsten anses vara det belopp som erhållits vid försäljning, inlösen eller återbetalning av aktierna eller andelarna.

När det gäller punkt 1 första stycket f ii ska den procentuella andelen anses överstiga 40 % om betalningsombudet inte har några uppgifter om det procentuella resultat som är kopplat till räntebetalningar enligt leden a, b, c, d eller e i det stycket.

4. När en räntebetalning enligt definitionen i punkt 1 betalas till ett sådant subjekt eller en sådan juridisk konstruktion som avses i artikel 4.2 eller krediteras ett konto som innehas av ett sådant subjekt eller en sådan juridisk konstruktion, ska räntan anses tillfalla en sådan fysisk person som avses i artikel 2.4. För ett subjekt gäller detta endast om det inte har utövat möjligheten i artikel 4.3.

5. När det gäller punkt 1 första stycket c och e ska medlemsstaterna ha rätt att kräva att betalningsombud inom deras territorium beräknar räntan eller andra relevanta inkomster på årsbasis för en period som inte får överstiga ett år och ska ha rätt att behandla sådan på årsbasis beräknad ränta eller andra relevanta inkomster som en räntebetalning, även om ingen försäljning, inlösen eller återbetalning sker under den perioden.

6. Genom undantag från punkt 1 första stycket d och e ska medlemsstaterna ha rätt att från definitionen av räntebetalning utesluta alla inkomster som avses i de bestämmelserna och som delats ut av företag eller subjekt eller investeringsfonder eller investeringssystem som har fondbestämmelser eller bolagsordning som regleras av deras lagstiftning om dessas direkta eller indirekta investeringar i fordringar enligt led a i det stycket eller i värdepapper enligt punkt b i det stycket inte överstiger 15 % av deras tillgångar.

Genom undantag från punkt 4 ska medlemsstaterna ha rätt att från definitionen av räntebetalningar i punkt 1 utesluta sådana räntebetalningar som görs eller krediteras ett konto som innehas av ett subjekt eller en juridisk konstruktion som avses i artikel 4.2, och som har sin faktiska företagsledning på deras territorium, när subjektets eller den juridiska konstruktionens direkta eller indirekta investeringar i fordringar enligt punkt 1 första stycket a eller i värdepapper enligt led b i det stycket inte överstiger 15 % av deras tillgångar. För ett subjekt gäller detta endast om det inte har utövat möjligheten i artikel 4.3.

Om en medlemsstat utövar en eller båda av de rättigheter som avses i första och andra styckena, ska den underrätta kommissionen om detta. Kommissionen ska i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra att rätten har utövats och utövandet av rätten ska från och med dagen för det offentliggörandet vara bindande för de övriga medlemsstaterna.

7. De trösklar på 40 % som avses i punkt 1 första stycket e och f ii och i punkt 3 ska vara 25 % från och med den 1 januari 2016.

8. De procentuella andelar som avses i punkt 1 första stycket e och punkt 6 ska fastställas med hänvisning till de riktlinjer för investeringar, eller genom hänvisning till strategin för och syftena med investeringen, som fastställs i den dokumentation som reglerar de berörda företagens eller subjektens eller investeringsfondernas eller investeringssystemens verksamhet.

När det gäller denna punkt ska dokumentationen innehålla följande:

a) De berörda företagens eller subjektens eller investeringsfondernas eller investeringssystemens fondbestämmelser eller bolagsordning.

b) Överenskommelser, avtal eller annan rättslig dokumentation som de berörda företagen eller subjekten eller investeringsfonderna eller investeringssystemen har ingått och som görs tillgängliga för en ekonomisk aktör.

c) Prospekt eller liknande dokument som utfärdas av eller på uppdrag av företagen eller investeringsfonderna eller investeringssystemen och som görs tillgängliga för deras investerare.

Om det inte fastställs några riktlinjer för investeringar eller strategi och syften för investeringen ska procentandelarna fastställas med hänvisning till den faktiska sammansättningen av tillgångarna hos de berörda företagen eller subjekten eller investeringsfonderna eller investeringssystemen, enligt genomsnittet för tillgångarna vid början, eller dagen för den första halvårsrapporten och vid slutet av den sista räkenskapsperioden före det datum då betalningsombudet gör eller ombesörjer räntebetalningen till den faktiska betalningsmottagaren. För nyligen etablerade företag eller subjekt eller investeringsfonder eller investeringssystem ska den faktiska sammansättningen vara genomsnittet för tillgångarna vid etableringsdagen och vid den första värderingen av tillgångarna enligt den dokumentation som ligger till grund för företagets eller subjektets eller investeringsfondens eller investeringssystemets verksamhet.

Tillgångarnas sammansättning mätas i enlighet med de bestämmelser som är tillämpliga i den medlemsstat, eller ett land i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som inte är medlem i unionen, där ett företag för kollektiva investeringar eller en annan fond eller ett annat system för kollektiva investeringar har registrerats i sig eller enligt vars lagstiftning fondbestämmelserna eller bolagsordningen regleras. Den på så sätt mätta sammansättningen ska vara bindande för andra medlemsstater.

9. Inkomster som avses i punkt 1 första stycket b ska anses vara räntebetalning endast i den mån de värdepapper som ger inkomsten har emitterats den 1 juli 2014 eller senare. De värdepapper som utfärdas före detta datum ska inte räknas med i de procentsatser som avses i punkterna 1 e och 6.

10. Förmåner från livförsäkringsavtal ska anses vara räntebetalning i enlighet med punkt 1 första stycket f endast i den mån som det livförsäkringsavtal som ger upphov till en sådan förmån tecknades den 1 juli 2014 eller senare.

11. Medlemsstaterna ska endast ha rätt att betrakta de inkomster som avses i punkt 1 första stycket e i, som realiseras vid försäljning, återbetalning eller inlösen av aktier eller andelar i bolag för kollektiva investeringar, som inte är fondföretag som har auktoriserats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG (*), som räntebetalning om de tillfallit dessa företag den 1 juli 2014 eller senare.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).”

6. Artikel 8 ska ersättas med följande:

”Artikel 8

Betalningsombudets skyldighet att lämna uppgifter

1. När den faktiska betalningsmottagaren har hemvist i en annan medlemsstat än den där betalningsombudet är etablerat ska de uppgifter som betalningsombudet är skyldigt att lämna till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där ombudet är etablerat åtminstone innefatta följande:

a) Den faktiska betalningsmottagarens identitet och hemvist, fastställda i enlighet med artikel 3 eller, om det gäller flera faktiska betalningsmottagare, identitet och hemvist för alla faktiska betalningsmottagare som omfattas av artikel 1.1.

b) Betalningsombudets namn och adress.

c) Den faktiska betalningsmottagarens kontonummer eller, om sådant saknas, identifieringsnumret för den räntebärande fordran eller för det livförsäkringsavtal, det värdepapper, den aktie eller den andel som ger upphov till betalningen.

d) Upplysningar om räntebetalningen i enlighet med punkt 2.

När den faktiska betalningsmottagaren är bosatt i en annan medlemsstat än den där betalningsombud enligt artikel 4.2 har sin faktiska företagsledning, ska betalningsombudet förse den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det har sin faktiska företagsledning med de uppgifter som anges i första stycket a–d i denna punkt. Detta betalningsombud ska dessutom rapportera följande:

i) Totalbeloppet av de räntebetalningar som det erhållit eller ombesörjt och som anses tillfalla dess faktiska betalningsmottagare.

ii) Om en fysisk person blir faktisk betalningsmottagare enligt artikel 2.4 c: det belopp som anses tillfalla denna fysiska person samt datum för detta.

2. De uppgifter som betalningsombudet ska lämna om räntebetalningen ska åtminstone innehålla en uppdelning av räntebetalningarna i nedanstående kategorier och innefatta följande:

a) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 första stycket a: det betalda eller krediterade räntebeloppet.

b) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 första stycket b: antingen det betalda, realiserade eller krediterade inkomstbeloppet eller det totalbelopp som betalats ut.

c) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 första stycket c eller e: antingen beloppet på den ränta eller inkomst som avses i de leden eller totalbeloppet vid försäljning, inlösen eller återbetalning.

d) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 första stycket d: antingen beloppet på den inkomst som avses i det ledet eller det totala utdelningsbeloppet.

e) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.4: det räntebelopp som kan hänföras till var och en av de faktiska betalningsmottagare som omfattas av artikel 1.1.

f) När en medlemsstat utövar sin rätt enligt artikel 6.5: beloppet på den på årsbasis beräknade räntan eller annan relevant inkomst.

g) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 första stycket f: antingen förmånen beräknad enligt den bestämmelsen eller det totalbelopp som betalats ut. Om, vid överlåtelse till tredje part, betalningsombudet inte har någon information om det överlåtna värdet: summan av alla betalningar som gjorts till livförsäkringsgivaren enligt livförsäkringsavtalet.

Betalningsombudet ska informera den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det är etablerat eller, när det rör sig om ett betalningsombud enligt artikel 4.2, informera den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det har sin faktiska företagsledning, när det rapporterar totalbeloppen i enlighet med leden b, c, d och g i första stycket i denna punkt.

3. Om det finns flera faktiska betalningsmottagare ska betalningsombudet informera den behöriga myndigheten i sin etableringsmedlemsstat eller, när det rör sig om ett betalningsombud enligt artikel 4.2, informera den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det har sin faktiska företagsledning om huruvida det belopp som rapporterats för varje faktisk betalningsmottagare utgöra hela det belopp som kan hänföras till de faktiska betalningsmottagarna kollektivt, den faktiska andel som tillfaller den berörda faktiska betalningsmottagaren eller en likvärdig andel.

4. Utan hinder av punkt 2 får medlemsstaterna tillåta att betalningsombuden endast rapporterar följande:

a) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 första stycket a, b eller d: totalbeloppet för ränta eller inkomst.

b) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 första stycket c eller e: totalbeloppet för intäkter från försäljningen, inlösen eller återbetalningen som hör samman med sådana betalningar.

c) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 första stycket f: antingen de förmåner som den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har hemvist inte har fått annan information från betalningsombudet, antingen direkt eller genom dennes skatterepresentant eller den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat, i enlighet med någon annan lagbestämmelse än de bestämmelser som krävs för att genomföra detta direktiv, eller det totalbelopp som har utbetalats på grundval av de livförsäkringsavtal som ger upphov till sådana betalningar.

Betalningsombudet ska meddela huruvida det rapporterar totalbeloppen i enlighet med leden a, b och c i första stycket i denna punkt."

7. Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkter ska läggas till:

"1a. Den behöriga myndigheten i en medlemsstat där den ekonomiska aktören är etablerad ska vidarebefordra de uppgifter som avses i artikel 4.2 fjärde stycket till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där subjektet eller den juridiska konstruktionen har sin faktiska företagsledning.

1b. Om ett betalningsombud enligt artikel 4.2 har flyttat sin faktiska företagsledning till en annan medlemsstat, ska den behöriga myndigheten i den första medlemsstaten vidarebefordra uppgifterna i artikel 4.2 sjunde stycket till den behöriga myndigheten i den nya medlemsstaten."

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Uppgifterna ska vidarebefordras automatiskt och minst en gång om året, inom sex månader efter beskattningsårets utgång i betalningsombudets eller den ekonomiska aktörens medlemsstat och avse följande händelser under det året:

i) Alla räntebetalningar.

ii) Alla tillfällen då fysiska personer har blivit faktiska betalningsmottagare enligt artikel 2.4.

iii) Alla flyttningar av betalningsombudets faktiska företagsledning enligt artikel 4.2.”

8. Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Under en övergångsperiod som börjar den dag som anges i artikel 17.2 och 17.3 och om inte annat följer av artikel 13.1 ska Luxemburg och Österrike inte vara skyldiga att tillämpa bestämmelserna i kapitel II.

Dessa länder ska emellertid erhålla information från de andra medlemsstaterna i enlighet med kapitel II.

Under övergångsperioden ska detta direktiv ha som mål att garantera en faktisk minimibeskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar i en medlemsstat till förmån för faktiska betalningsmottagare som är fysiska personer med skatterättsligt hemvist i en annan medlemsstat.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Vid övergångsperiodens slut måste Luxemburg och Österrike tillämpa bestämmelserna i kapitel II och de ska upphöra att tillämpa källskatt och intäktsdelning enligt artiklarna 11 och 12. Om Luxemburg eller Österrike väljer att under övergångsperioden tillämpa bestämmelserna i kapitel II ska landet inte längre tillämpa källskatt och intäktsdelning enligt artiklarna 11 och 12.”

9. Artikel 11 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

”1. Under den övergångsperiod som anges i artikel 10 ska Luxemburg och Österrike, när den faktiska betalningsmottagaren har hemvist i en annan medlemsstat än den där betalningsombudet är etablerat eller, när det rör sig om ett betalningsombud enligt artikel 4.2, där ett sådant betalningsombud har sin faktiska företagsledning, ta ut en källskatt på 15 % under de första tre åren av övergångsperioden, 20 % för de följande tre åren och 35 % därefter.

2. Betalningsombudet ska ta ut källskatt enligt följande bestämmelser:

a) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 första stycket a: på det betalda eller krediterade räntebeloppet.

b) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 första stycket b: på det betalda, realiserade eller krediterade inkomstbeloppet.

c) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 första stycket c eller e: antingen på det ränte- eller inkomstbelopp som avses i de leden eller genom en avgift med samma verkan som påförs den faktiska betalningsmottagaren för hela beloppet på vinsten från försäljningen, inlösen eller återbetalningen.

d) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 första stycket d: på det inkomstbelopp som avses i det ledet.

e) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.4: på det räntebelopp som kan hänföras till var och en av de faktiska betalningsmottagare som omfattas av artikel 1.1. Det totalbelopp för vilket skatt ska tas ut får inte överstiga den räntebetalning som subjektet eller den juridiska konstruktionen erhållit eller ombesörjt.

f) När en medlemsstat utövar sin rätt enligt artikel 6.5: på beloppet för den på årsbasis beräknade räntan eller annan relevant inkomst.

g) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 första stycket f: på förmånen beräknad enligt den bestämmelsen. Medlemsstaterna får tillåta att betalningsombuden tar ut källskatt endast på förmåner som den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den faktiska betalningsmotagaren har sitt hemvist ännu inte har informerats om av betalningsombudet eller dess skatterepresentant i enlighet med någon annan lagbestämmelse än de bestämmelser som krävs för att genomföra detta direktiv.

När betalningsombuden överför intäkten från källskatt till den behöriga myndigheten, ska de underrätta den om antalet faktiska betalningsmottagare som berörs av uttag av källskatt uppdelat enligt de medlemsstater där de har hemvist."

b) I punkt 3 ska beteckningen "punkterna 2 a och b" ändras till "punkterna 2 a, b och c".

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. Under övergångsperioden får de medlemsstater som tar ut källskatt föreskriva att en ekonomisk aktör som betalar ränta till, eller sörjer för att ränta betalas till, ett subjekt eller en juridisk konstruktion enligt artikel 4.2, där platsen för den faktiska företagsledningen är belägen i en annan medlemsstat, ska anses vara betalningsombud i stället för subjektet eller den juridiska konstruktionen och ska ta ut källskatt på sådan ränta, såvida inte subjektet eller den juridiska konstruktionen formellt har godtagit att dess namn, i förekommande fall, dess rättsliga form, platsen för dess faktiska företagsledning och totalbeloppet på den ränta som har betalats till eller vars betalning har ombesörjts till rättssubjektet eller den juridiska konstruktionen får meddelas i enlighet med artikel 4.2 fjärde stycket."

10. Artikel 13 ska ersättas med följande:

"Artikel 13

Undantag från källskatteförfarandet

1. De medlemsstater som tar ut källskatt i enlighet med artikel 11 ska föreskriva följande förfaranden för att säkerställa att en faktisk betalningsmottagare kan begära att ingen sådan skatt tas ut:

a) Ett förfarande som gör det möjligt för den faktiska betalningsmottagaren att uttryckligen bemyndiga betalningsombudet att lämna uppgifter i enlighet med kapitel II, varvid ett sådant bemyndigande ska omfatta alla räntebetalningar som betalningsombudet kan hänföra till den faktiska betalningsmottagaren. I detta fall ska artikel 9 vara tillämplig.

b) Ett förfarande som garanterar att källskatt inte tas ut om den faktiska betalningsmottagaren för sitt betalningsombud uppvisar ett intyg som den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist har utfärdat i dennes namn i enlighet med punkt 2.

2. Om den faktiska betalningsmottagaren begär det ska den behöriga myndigheten i den medlemsstat där han har skatterättsligt hemvist utfärda ett intyg som innehåller följande uppgifter:

a) Den faktiska betalningsmottagarens namn, adress och skattenummer eller motsvarande samt födelsedatum och födelseort.

b) Betalningsombudets namn och adress.

c) Den faktiska betalningsmottagarens kontonummer eller, om sådant saknas, värdepapperets identifieringsuppgifter.

Ett sådant intyg ska gälla i högst tre år. Det ska utfärdas till varje faktisk betalningsmottagare som begär det, inom två månader efter en sådan begäran."

11. Artikel 14 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska den första meningen ersättas med följande:

"Om en räntebetalning som kan hänföras till en faktisk betalningsmottagare har källbeskattats i betalningsombudets medlemsstat ska den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist bevilja honom avräkning med det uttagna skattebeloppet, i enlighet med den nationella lagstiftningen."

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Om en räntebetalning som kan hänföras till en faktisk betalningsmottagare beskattats med någon annan typ av källskatt utöver den källskatt som avses i artikel 11, och om den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist beviljar avräkning för denna källskatt i enlighet med den nationella lagstiftningen eller enligt dubbelbeskattningsavtal, ska denna källskatt avräknas innan förfarandet som anges i punkt 2 tillämpas."

12. I artikel 15.1 andra stycket ska termen "bilagan" ersättas med "bilaga III".

13. I artikel 18 ska den första meningen ersättas med följande:

"Kommissionen ska vart tredje år till rådet överlämna en rapport om tillämpningen av detta direktiv på grundval av den statistik som förtecknas i bilaga IV och som varje medlemsstat ska lämna till kommissionen."

14. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 18a

Genomförandeåtgärder

1. Kommissionen kan, genom att följa det förfarande som avses i artikel 18b.2, anta åtgärder för följande ändamål:

a) Fastställa vilka uppgiftsleverantörer betalningsombuden får använda för att anskaffa den information som enligt artikel 6.1 första stycket b, d och e krävs för en korrekt behandling.

b) Fastställa gemensamma format och praktiska arrangemang som är nödvändiga för det elektroniska informationsutbyte som avses i artikel 9.

c) Fastställa gemensamma format för intyg och andra handlingar som underlättar tillämpningen av detta direktiv, särskilt de handlingar som utfärdas i medlemsstater som tar ut källskatt och som används när den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist tillämpar artikel 14.

2. Kommissionen ska uppdatera förteckningen som anges i bilaga III på begäran av direkt berörda medlemsstater.

Artikel 18b

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för administrativt samarbete inom området för beskattning (nedan kallad *kommittén*).

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas."

15. Bilagan ska ändras i enlighet med bilagan till det här direktivet.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska senast den 1 januari 2016 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den första dagen av det tredje kalenderåret efter det kalenderår då detta direktiv träder i kraft.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 24 mars 2014.

På rådets vägnar
A. TSAFTARIS
Ordförande

BILAGA

Bilagan till direktiv 2003/48/EG ska ändras på följande sätt:

1. Bilagan ska betecknas ”bilaga III”.
2. Följande bilaga ska föras in som bilaga I:

”BILAGA I

Vägledande förteckning över kategorier av subjekt och juridiska konstruktioner som inte anses vara föremål för faktisk beskattning vid tillämpning av artikel 2.3

1. Subjekt och juridiska konstruktioner som har platsen för etablering eller för sin faktiska företagsledning i ett land eller en jurisdiktion utanför detta direktivs territoriella tillämpningsområde enligt definitionen i artikel 7 och som inte är de som förtecknas i artikel 17.2:

Länder och jurisdiktioner	Kategorier av subjekt och juridiska konstruktioner
Antigua och Barbuda	*International business company*
Anjouan (Komorerna)	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *International business company*
Bahamas	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *Foundation* (stiftelse) *International business company*
Bahrain	Finansiell trust som regleras av lokal eller utländsk rätt
Barbados	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *International business company* *International Society with Restricted Liability*
Belize	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *International business company*
Bermuda	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt Skattebefriade (undantagna) företag (*Exempt company*)
Brunei	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *International business company* *International trust* (internationell trust) *International Limited Partnership* (internationellt kommanditbolag)
Cooköarna	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *International trust* (internationell trust) *International company* (internationellt företag) *International partnership* (internationellt partnerskap)
Costa Rica	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *Company* (företag)
Djibouti	Skattebefriade (undantagna) företag (*Exempt company*) Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt

Länder och jurisdiktioner	Kategorier av subjekt och juridiska konstruktioner
Dominica	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *International business company*
Fiji	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt
Franska Polynesien	*Société* (företag) *Société de personnes* (öppet bolag) *Société en participation* (joint venture) Trust som regleras av utländsk rätt
Grenada	*International business company* Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt
Guam	*Company* (företag) Enmansföretag *Partnership* (öppet bolag) Trust som regleras av utländsk rätt
Guatemala	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *Fundación* (stiftelse)
Hongkong	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt Privat aktiebolag
Kiribati	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt
Labuan (Malaysia)	*Offshore company* (offshorebolag) *Malaysian offshore bank* (Malaysisk offshorebank) *Offshore limited partnership* (offshore-kommanditbolag) *Offshoretrust*
Libanon	Företag som omfattas av systemet med offshorebolag Trust som regleras av utländsk rätt
Liberia	Företag som inte har hemvist i landet Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt
Macao	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *Fundação* (stiftelse)
Maldiverna	*Company* (företag) *Partnership* (öppet bolag) Trust som regleras av utländsk rätt
Nordmarianerna	*Foreign sales corporation* (Förenta staterna-företag som får skattelättnader vid försäljning utomlands) *Offshore banking corporation* (offshorebankföretag) Trust som regleras av utländsk rätt
Marshallöarna	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *International business company*
Mauritius	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *Global business company categories 1 and 2* (internationellt företag för privat investering, innehav och handel)

Länder och jurisdiktioner	Kategorier av subjekt och juridiska konstruktioner
Mikronesien	*Company* (företag) *Partnership* (öppet bolag) Trust som regleras av utländsk rätt
Nauru	*Trust/nominee company* (truster/förvaltningsbolag) *Company* (företag) *Partnership* (öppet bolag) Enmansföretag Utländskt testamente (*Foreign will*) Utländskt dödsbo (*Foreign estate*) Andra verksamhetsformer som förhandlas fram med regeringen
Nya Kaledonien	*Société* (företag) *Société civile* (civilbolag) *Société de personnes* (öppet bolag) Joint venture Dödsbo Trust som regleras av utländsk rätt
Nya Zeeland	Trust som regleras av utländsk rätt
Niue	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *International business company*
Panama	*Fideicomiso* (trust som regleras av lokal lag) och trust som regleras av utländsk rätt *Fundación de interés privado* (stiftelse) *International business company*
Palau	*Company* (företag) *Partnership* (öppet bolag) Enmansföretag Representationskontor (*Representative office*) *Credit union* (finansiellt kooperativ) *Cooperative* (kooperativ) Trust som regleras av utländsk rätt
Filippinerna	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt
Puerto Rico	*Estate* (dödsbo) Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *International banking entity* (internationellt bankföretag)
Saint Kitts och Nevis	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *Foundation* (stiftelse) Skattebefriade (undantagna) företag (*Exempt company*) *Exempt Limited partnership* (skattebefriade (undantagna) kommanditbolag)
Santa Lucia	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *International business company*
Saint Vincent och Grenadinerna	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *International business company*
São Tomé och Príncipe	*International business company* Trust som regleras av utländsk rätt

Länder och jurisdiktioner	Kategorier av subjekt och juridiska konstruktioner
Samoa	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *International trust* (internationell trust) *International company* (internationellt företag) *Offshore bank* (offshorebank) *Offshore insurance company* (offshoreförsäkringsbolag) *International partnership* (internationellt partnerskap) *Limited partnership* (kommanditbolag)
Seychellerna	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *International business company*
Singapore	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt
Salomonöarna	*Company* (företag) *Partnership* (öppet bolag) Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt
Sydafrika	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt
Tonga	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt
Tuvalu	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *Provident fund* (pensionssparfond)
Förenade Arabemiraten	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *Offshore company*
Delstaten Delaware (Förenta staterna)	Aktiebolag med begränsad ansvarighet
Delstaten Wyoming (Förenta staterna)	Aktiebolag med begränsad ansvarighet
Amerikanska Jungfruöarna	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt Skattebefriade (undantagna) företag (*Exempt company*)
Uruguay	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *Sociedad Anónima Financiera de Inversión*
Vanuatu	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt Skattebefriade (undantagna) företag (*Exempt company*) *International company* (internationellt företag)

2. Subjekt och juridiska konstruktioner som är etablerade eller har sin faktiska företagsledning i ett land eller en jurisdiktion enligt artikel 17.2 och på vilka artikel 2.3 tillämpas tills det berörda landet eller den berörda jurisdiktionen har antagit bestämmelser som är likvärdiga med bestämmelserna i artikel 4.2:

Länder och jurisdiktioner	Kategorier av subjekt och juridiska konstruktioner
Andorra	Trust som regleras av utländsk rätt
Anguilla	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *International business company*

Länder och jurisdiktioner	Kategorier av subjekt och juridiska konstruktioner
Aruba	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *Stichting Particulier Fonds*
Brittiska Jungfruöarna	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *Company* (företag)
Caymanöarna	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt Skattebefriade (undantagna) företag (*Exempt company*)
Guernsey	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *Company* (företag) *Foundation* (stiftelse)
Isle of Man	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *Company* (företag)
Jersey	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *Company* (företag) *Foundation* (stiftelse)
Liechtenstein	*Anstalt* (trust som regleras av lokal eller utländsk rätt) och trust som regleras av utländsk rätt *Stiftung* (stiftelse)
Monaco	Trust som regleras av utländsk rätt *Fondation* (stiftelse)
Montserrat	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *International business company*
Nederländska Antillerna	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *Stichting Particulier Fonds*
San Marino	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *Fondazione* (stiftelse)
Schweiz	Trust som regleras av utländsk rätt *Foundation* (stiftelse)
Turks- och Caicosöarna	Skattebefriat (undantaget) företag (*Exempt company*) *Limited partnership* (kommanditbolag) Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt”

3. Följande bilaga ska föras in som bilaga II:

”BILAGA II

Vägledande förteckning över kategorier av subjekt och juridiska konstruktioner som inte anses vara föremål för faktisk beskattning vid tillämpning av artikel 4.2

Länder	Kategorier av subjekt och juridiska konstruktioner	Kommentarer
Samtliga EU-medlemsstater	Europeisk ekonomisk intressegruppering (EEIG)	
Belgien	— *Société de droit commun/maatschap* (bolag enligt civil- eller handelslagstiftning utan juridisk status) — *Société momentanée/tijdelijke handelsvennootschap* (bolag utan juridisk status vars syfte är att hantera en eller flera specifika handelsoperationer) — *Société interne/stille handelsvennootschap* (bolag utan juridisk status genom vilka en eller flera personer har intresse i operationer som en eller flera personer hanterar för deras del)	Ska endast tas med om den ekonomiska aktör i ett tidigare led som gör räntebetalningen dit eller ombesörjer detta inte har fastställt samtliga sina betalningsmottagares identitet och hemvist; i annat fall omfattas detta av artikel 4.2 d. Dessa *företag* (vars namn anges på franska och nederländska) har ingen juridisk status, och ur beskattningssynpunkt kan metoden med genomlysning tillämpas.
	— *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	
Bulgarien	— *Дружество със специална инвестиционна цел* (investeringsföretag som bildas för ett särskilt ändamål, s.k. SPC-företag) — *Инвестиционно дружество*(investeringsföretag, omfattas inte av artikel 6)	Subjekt som är befriat från bolagsskatt
	— *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	Om inte förvaltaren kan bevisa att trusten faktiskt är föremål för inkomstskatt i Bulgarien
Tjeckien	— *Veřejná obchodní společnost (veř. obch. spol.* eller *v. o.s.)* (öppet bolag) — *Sdružení* (förening) — *Komanditní společnost* — *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	
Danmark	— *Interessentskab* (handelsbolag) — *Kommanditselskab* (kommanditbolag) — *Kommanditaktieselskab* (*Partnerselskab*) — Partrederi — *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	
Tyskland	— *Gesellschaft bürgerlichen Rechts* (civilrättsligt bolag) — *Kommanditgesellschaft – KG, offene Handelsgesellschaft – OHG* (kommanditbolag, handelsbolag) — *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	
Estland	— *Seltsing* (öppet bolag) — *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	

Länder	Kategorier av subjekt och juridiska konstruktioner	Kommentarer
Irland	— Öppet bolag och investeringsklubb	Förvaltare med hemvist på Irland är i allmänhet skattepliktiga på inkomster som uppkommer till trusten. Om mottagaren eller förvaltaren inte har sin hemvist på Irland är enbart irländska förvärvskällor i sådana fall skattepliktiga.
Grekland	— *Ομόρρυθμος εταιρεία (OE)* (handelsbolag) — *Ετερόρρυθμος εταιρεία (EE)* (kommanditbolag)	Bolag är föremål för företagsskatt. Upp till 50 % av handelsbolagens vinster beskattas dock genom de enskilda delägarna enligt deras personliga skattesats.
	— *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	
Spanien	— Subjekt som är föremål för beskattning av tillskriven vinst: — *Sociedad civil con o sin personalidad jurídica* (civilrättsligt bolag med eller utan status som juridisk person) — *Herencias yacentes* (dödsbo) — *Comunidad de bienes* (samägande av sakrätter) — Övriga subjekt utan status som juridisk person som utgör en separat ekonomisk enhet eller en separat grupp tillgångar (artikel 35.4 i *Ley General Tributaria*, allmänna skattelagen). — *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	
Frankrike	— *Société en participation* (joint venture) — *Société ou association de fait* (de facto-bolag) — *Indivision* (gemensam äganderätt) — *Fiducie* — *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	
Italien	— Alla civilrättsliga bolag och införlivade subjekt	Kategorin civilrättsliga bolag omfattar *società in accomandita semplice, società semplici, associazioni* (föreningar) bland artister eller yrkesverksamma för utövandet av deras konst eller yrke, utan status som juridisk person *società in nome collettivo, società di fatto* (icke regelmässiga öppna bolag eller sådana de factobolag) och *società di armamento*
	— Bolag med ett begränsat antal andelsägare som väljer skattetransparens	Systemet med 'skattetransparens' kan tillämpas av bolag med begränsat ansvar eller kooperativa företag vars medlemmar är fysiska personer (artikel 116 i TUIR).
	— *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	Om inte förvaltaren kan uppvisa dokumentation som styrker att trusten har sitt skattemässiga hemvist och är föremål för faktisk bolagsbeskattning i Italien.

Länder	Kategorier av subjekt och juridiska konstruktioner	Kommentarer
Cypern	— *Συνεταιρισμός* (handelsbolag) — *Σύνδεσμος* eller *σωματείο* (förening)	
	— *Συνεργατικές* (kooperativ)	Enbart transaktioner med medlemmar.
	— *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av lokal eller utländsk rätt	Truster som inrättas enligt cypriotisk jurisdiktion anses vara transparenta bolag enligt nationell rätt.
Lettland	— *Pilnsabiedrība* (handelsbolag) — *Komandītsabiedrība* (kommanditbolag) — *Biedrība un nodibinājums*(föreningar och stiftelser) — *Lauksaimniecības kooperatīvs* (jordbrukskooperativ) — *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	
Litauen	— *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	
Luxemburg	— *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	
Ungern	— *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	Enligt de nationella bestämmelserna i Ungern erkänns truster som rättssubjekt.
Malta	— *Soċjetà In Akkomandita* (kommanditbolag), vars kapital inte är uppdelat i andelar — *Arrangement in participation* (Förening *'en participation'*) — *Soċjetà Kooperattiva* (Kooperativ förening)	Kommanditbolag *en commandite* vars kapital inte är uppdelat i andelar är föremål för allmän kapitalvinstbeskattning.
Nederländerna	— *Vennootschap onder firma* (handelsbolag) — *Commanditaire vennootschap* (kommanditbolag)	Handelsbolag, kommanditbolag och EEIG är skattemässigt transparenta.
	— *Vereniging* (förening) — *Stichting* (stiftelse)	*Verenigingen* (föreningar) och *stichtingen* (stiftelser) är befriade från skatt utom om de har handels- eller affärsverksamhet.
	— *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	
Österrike	— *Offene Gesellschaft* (OG) (handelsbolag) — *Offene Handelsgesellschaft* (OHG) (handelsbolag) — *Kommanditgesellschaft* (KG) (kommanditbolag) — *Gesellschaft nach bürgerlichem Recht* (civilrättsligt bolag) — *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	

Länder	Kategorier av subjekt och juridiska konstruktioner	Kommentarer
Polen	— *Spólka jawna (Sp. j.)* (handelsbolag) — *Spólka komandytowa (Sp. k.)* (kommanditbolag) — *Spólka komandytowo-akcyjna (S.K.A.)* (aktiebolag) — *Spólka partnerska (Sp. p.)* (yrkesföretag) — *Spolka cywilna (s.c.)* (civilrättsligt bolag) — *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	
Portugal	— Civilrättsligt bolag som inte är registrerat i kommersiell form — Registrerade företag som har verksamhet inom förtecknade yrkesverksamheter och där alla delägare är fysiska personer med samma yrke — Företag som enbart har tillgångar som antingen kontrolleras av en familjegrupp eller är helägda av högst fem personer	
	— Företag med tillstånd att utöva verksamhet vid International Business Centre på Madeira och som kan undantas från bolagsskatt (artikel 33 i EBF)	Artikel 33 i EBF, som är tillämplig på företag med tillstånd fram till och med den 31 december 2000 föreskriver ett undantag från bolagsskatt fram till och med den 31 december 2011.
	— Icke bolagsetablerade föreningar	
	— *Trust* eller andra liknande juridiska konstruktioner som regleras av utländsk rätt	De enda truster som tillåts enligt portugisisk rätt är sådana som inrättas vid International Business Centre på Madeira enligt utländsk rätt och av juridiska personer.
Rumänien	— Förening (bolag) — *Cooperative* (kooperativ) — *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	
Slovenien	— *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	
Slovakien	— *Verejná obchodná spoločnosť* (handelsbolag) — *Komanditná spoločnosť* (kommanditbolag) — *Združenie* (förening) — *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	

Länder	Kategorier av subjekt och juridiska konstruktioner	Kommentarer
Finland	— *Avoin yhtiö/öppet bolag* — *Kommandiittiyhtiö/ kommanditbolag* — *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	
Sverige	— *Handelsbolag* — *Kommanditbolag* — *Enkelt bolag* — *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion	
Förenade kungariket	— Handelsbolag — Kommanditbolag — Kommanditbolag med begränsat ansvar för delägarna	Handelsbolag, kommanditbolag och kommanditbolag med begränsat ansvar för delägarna är skattemässigt transparenta.
	— Investeringsklubb (där medlemmarna har rätt till en viss andel av tillgångarna)	
Gibraltar [1]	— *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av lokal eller utländsk rätt	Inkomst från truster är skattebefriad enligt *Income Tax Rules 1992*, om a) trusten har inrättats av en utomlands boende person eller på dennes vägnar, och b) inkomsten — intjänats eller uppburits utanför Gibraltar, eller — tagits emot av en trust och, om den har gått direkt till mottagaren, den inte skulle ha varit skattepliktig enligt *Income Tax Ordinance*. Detta är inte tillämpligt om trusten har inrättats före den 1 juli 1983 och trustens stadgar uttryckligen anger att personer bosatta i Gibraltar inte kan vara mottagare.

[1] Förenade kungariket är den medlemsstat som omhändertar Gibraltars utrikes angelägenheter i enlighet med artikel 355.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt."

4. Följande bilaga ska läggas till som bilaga IV:

"BILAGA IV

FÖRTECKNING ÖVER UPPGIFTER SOM MEDLEMSSTATERNA ÅRLIGEN SKA TILLHANDAHÅLLA KOMMISSIONEN FÖR STATISTISKA ÄNDAMÅL

1. **Ekonomiska uppgifter**

1.1 Källskatt

För Luxemburg och Österrike (så länge som de tillämpar övergångsbestämmelserna enligt kapitel III): det totala årliga beloppet av delade skatteintäkter från källskatt, uppdelat per medlemsstat där de faktiska betalningsmottagarna har hemvist.

För Luxemburg och Österrike (så länge som de tillämpar övergångsbestämmelserna enligt kapitel III): det totala årliga beloppet av skatteintäkter som delas med de övriga medlemsstaterna från den källskatt som tagits ut enligt artikel 11.5.

Uppgifter om totalbelopp som tagits ut från källskatten, uppdelade per medlemsstat där de faktiska betalningsmottagarna har sitt hemvist, bör också sändas till de nationella institutionerna med ansvar för att sammanställa betalningsstatistik.

1.2 Belopp för räntebetalning/försäljningsintäkter

För medlemsstater som utbyter information eller som har valt frivilligt utlämnande av uppgifter enligt artikel 13, beloppet för räntebetalningar inom deras territorium som är föremål för informationsutbyte enligt artikel 9, uppdelat enligt medlemsstat eller beroende och associerat territorium där de faktiska betalningsmottagarna har hemvist.

För medlemsstater som utbyter information eller som har valt frivilligt utlämnande av uppgifter enligt artikel 13, beloppet för försäljningsintäkter inom deras territorium som är föremål för informationsutbyte enligt artikel 9, uppdelat enligt medlemsstat eller beroende och associerat territorium där de faktiska betalningsmottagarna har hemvist.

För medlemsstater som utbyter information eller som har valt mekanismen för frivilligt utlämnande av uppgifter, beloppet för räntebetalningar som är föremål för informationsutbyte, uppdelat enligt typ av räntebetalning enligt de kategorier som fastställs i artikel 8.2.

Uppgifterna rörande totala belopp för räntebetalningar och försäljningsintäkter, uppdelade enligt de medlemsstater där de faktiska betalningsmottagarna har hemvist, bör även lämnas till de nationella institutioner som har ansvar för att sammanställa betalningsstatistik.

1.3 Faktisk betalningsmottagare

För alla medlemsstater, antalet faktiska betalningsmottagare med hemvist i andra medlemsstater och beroende eller associerade territorier, uppdelade per medlemsstat eller beroende och associerat territorium.

1.4 Betalningsombud

För alla medlemsstater, antalet betalningsombud (per översändande medlemsstat) som deltar i informationsutbyte eller uttag av skatt i enlighet med detta direktiv.

1.5 Betalningsombud vid mottagande

För alla medlemsstater, antalet betalningsombud vid mottagande som har erhållit räntebetalningar enligt artikel 6.4. Detta gäller både översändande medlemsstater i vilka räntebetalningarna har gjorts till betalningsombud vid mottagande vars faktiska företagsledning finns i andra medlemsstater och mottagande medlemsstater som har sådana rättssubjekt eller juridiska konstruktioner inom sitt territorium.

2. **Tekniska detaljer**

2.1 Poster

För medlemsstater som utbyter information eller som har valt frivilligt utlämnande av uppgifter enligt artikel 13, antalet översända och mottagna poster. En post omfattar en betalning för en faktisk betalningsmottagare.

2.2 Behandlade/korrigerade poster

Antalet och procentandelen syntaktiskt ogiltiga poster som kan behandlas.

Antalet och procentandelen syntaktiskt ogiltiga poster som inte kan behandlas.

Antalet och procentandelen icke-behandlade poster.

Antalet och procentandelen poster som har korrigerats på begäran.

Antalet och procentandelen poster som har korrigerats spontant.

Antalet och procentandelen poster som har behandlats med framgång.

3. **Frivilliga poster**

3.1 För medlemsstaterna, beloppet för räntebetalningar till subjekt eller juridiska konstruktioner som är föremål för informationsutbyte enligt artikel 4.2, uppdelat enligt medlemsstat där subjektet har sin faktiska företagsledning.

3.2 För medlemsstaterna, beloppet för försäljningsintäkter till subjekt eller juridiska konstruktioner som är föremål för informationsutbyte enligt artikel 4.2, uppdelat enligt medlemsstat där subjektet är etablerat.

3.3 De respektive andelarna av total årlig skatt som uttagits från skattebetalare med hemvist, på räntebetalningar som de har mottagit från inhemska och utländska betalningsombud.”